

संस्कृत
३.१.१४

संज्ञा

श्रीवसुदेवचक्रवर्ती

६९५/स्लो. २०१

(1)

यत्तत्तस्यां प्राप्ता मिषणामे । न विष्यतु
पांते कतां तस्य दुःखं । तदा मन्मनःस्तु तत्
भोरुहस्यं । कथं निश्चयं स्यान्नमस्तु शं
नो ॥१॥ यदा दुःखं व्यथोर्हं शयानां
वनिस्वसनी श्वेतं कवाणि ॥ तदा जं
कन्या जळं कतं तं जटा मंडलं मन्मनो मंदिरं
स्यात् ॥२॥ यदा पस्यतां मामसौ वेति न स्मा

(2)

नयस्यासवानैनिवाचो जवेयु ॥ तदा सुतिष्ठु
षं सुजं गावनध्वं । स्मरारे नवं तं स्फुटं भा
वयेह ॥ १ ॥ यदा पुत्रमिवाद्यो मसकाशं
रुदं तोस्य हावे दृशे पंदशेति ॥ तदा देव
देवेशगौरिशशंको नमस्ते सीवाये सज्यस्त्रं
ब्रवामि ॥ २ ॥ यदा यातना देहसंदेहवाहि । प्र
वेक्षाम देहेतमो हो महान्मे ॥ तदा काशशितां

(2A)

शुसंकाशमिषास्वगारे भवंतं स्फुटं भावयेह
॥५॥ यदा पारमप्रायमस्थानं मद्भिजनेका
विहिनंगमिष्यामिदुरं ॥ तदा तं निरुधं क्रता
तस्य मार्गं ॥ माहादेवमहं मनो सं प्रयस्यं ॥६॥
यदा रौरवेहं स्मनेन च त्रिषा ब्रज्याम्येवमोहं
पतिस्यामिचारे ॥ तदा मामहो मातकस्तारं स्प
सनाद्यं पसधिनमर्थे दुमौळे ॥७॥ यदा स्वैत

(3)

पत्रायदा लंबशक्ते कृताताद्रया इति हाशि
ष्ययोगात् ॥ तदा पाहिनां पार्वतिबलभान्य
न पस्यामि पातारमेतौ इशं मे ॥ ८ ॥ इति
मिहा निमृतिर्मे प्रविष्टं हो संततं चिंतया
पिडितोस्मि ॥ कथं नाथ मा कृन्नतौ कि तिरेषां
नमस्ते गतिनां गते निळकं व ॥ ९ ॥ अथ यदि
मेवा मुमा बाळ वृधे कृतातं हरं तं स मिक्षामी

(3A)

शुताः ॥ तदा तावदस्मात्तवैव प्रसादाद्भवानि
पते निर्जयो हं भवामि ॥ १७० ॥ जरा जन्म गमादि
वासादि दुःखान्यसाह्यां न्यसाह्यां जगन्नाथके
न ॥ भवंतं विना मे गतिर्नैव शंभो कृपाळो नि
जागर्त्य किं वा दयाते ॥ १७१ ॥ अयं दानकालः
स्त्रयं दानपात्रं । भवानवदातां स्वदन्यं नयावे
त् ॥ भवद्भक्तिमेव स्थिरं देहि मयि ॥ दया
सीत्कशंभो कृताथोस्मि यस्यात् ॥ १७२ ॥ ५

(4)

हमप्यबमापस्यसीतांभुमौळे। प्रियेके
षजहंभवव्याधिशंसे ॥ बहुकेशभाजं
तांभोजनेषे। भवाध्वानिमनंयःसाव
पारं ॥१३॥ अवंथेकलंकादनंगेमुजंगा
दपाजौकपालेदभाजेनकाक्षात् ॥
अमौलोशशांकांभुदेवमन्यं। नमन्ये ॥१४॥
कीरिटेनिशेषोल्लाटेहताशाभुजेभोगिरा
जोगळेकाळीमात्र ॥ तनोकाप्रिनियस्यदेव

न्यदेवं। नदेवं ४॥१५॥ सिवाय यथा देवतं
नामिजाने। माहा देवशंभो गिरिश त्रिभुक्ति
त्रयेर्दसमस्तं विनातियस्मात्त्रिवोर्द ४५
॥१५॥ ध्यनेनस्तवेष्टादसर्दचिकेशं। परा
न्प्रक्तिमातं न्वयो यदुवति। मृतो निजया
स्तो लपंतं लपंतं। रुदं नो जमस्तं समा
सिनमिशं ॥१७॥ इति श्री शंकराचार्य वि

(5)

रचितं शिवज्जंगलकस्तोत्रं संपूर्णं ॥ ५ ॥
श्रुताभ्यां पुण्यतिथौ मनसकलकुटुंबानाक्षेमरथीरायुरारोग्य आयुष्याभि
वृध्यै संकमंगलावाप्तये मनचतुर्विधपुरुषउत्थणार्थैश्वर्यत्रास्य
र्थैस्त्रयोपरागदुष्टपीडापरिहारकृतिश्रीसुखभाकरश्रीसुधं ब्राह्मणा
परापुक्षिणां सतां वृत्तेतिउत नद्वानहं नहं करिष्ये ॥ नदंग
एतन्नच करिष्ये ॥

मूळ प्रत पाहण्यासाठी संपर्क

इतिहासाचार्य वि.का. राजवाडे संशोधन मंडळ, धुळे
राजवाडे पथ, गल्ली नं. १, धुळे-४२४००१ (महाराष्ट्र)
दूरध्वनी क्रमांक (०२५६२) २३३८४८
Email ID : rajwademandaldhule@gmail.com